

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

B I P T

Kenmerk: JVN/2011/001

**BESLUIT VAN DE RAAD VAN HET BIPT
VAN 6 SEPTEMBER 2011
MET BETREKKING TOT
HET VASTLEGGEN VAN HET NUMMERPLAN VOOR
M2M-COMMUNICATIE**

INHOUDSOPGAVE

1. Achtergrond	3
2. Analyse M2M-nummering.....	4
2.1. WELKE OPTIE WERD WEERHOUDEN?.....	4
2.2. JURIDISCHE ASPECTEN INZAKE DE MACTHIGING TOT HET VASTSTELLEN VAN EEN REGELING	5
2.3. UITGANGSPUNTEN REGELING.....	6
3. Vaststelling van het M2M-nummerplan	7
3.1. DEFINITIE M2M-DIENSTEN	7
3.1.1. Voorgestelde aanpak.....	7
3.1.2. Synthese sectorconsultatie.....	7
3.1.3. Analyse commentaren en conclusie.....	8
3.2. KEUZE DIENSTIDENTITEIT	9
3.2.1. Voorgestelde aanpak.....	9
3.2.2. Synthese sectorconsultatie.....	10
3.2.3. Analyse commentaren en conclusie.....	10
3.3. NUMMERLENGTE.....	10
3.3.1. Voorgestelde aanpak.....	10
3.3.2. Synthese sectorconsultatie.....	11
3.3.3. Analyse commentaren en conclusie.....	11
3.4. NUMMERSTRUCTUUR.....	11
3.4.1. Voorgestelde aanpak.....	11
3.4.2. Synthese sectorconsultatie.....	11
3.4.3. Analyse commentaren en conclusie.....	12
3.5. DIALLING ASPECTEN	12
3.5.1. Voorgestelde aanpak.....	12
3.5.2. Synthese sectorconsultatie.....	12
3.5.3. Analyse commentaren en conclusie.....	12
3.6. OVERGANGSMAATREGELEN.....	12
3.6.1. Voorgestelde aanpak.....	12
3.6.2. Synthese sectorconsultatie.....	13
3.6.3. Analyse commentaren en conclusie.....	13
4. Aanpak van andere elementen in verband met M2M.....	14
4.1. VOORGESTELDE AANPAK.....	14
4.1.1. Toewijzingsaspecten.....	14
4.1.2. Aanvraag- en toewijzingsprocedure.....	14
4.1.3. Nummerrechten.....	14
4.1.4. Nummeroverdraagbaarheid.....	14
4.2. SYNTHESE SECTORCONSULTATIE	15
4.3. ANALYSE COMMENTAREN EN CONCLUSIE	15
5. Besluit.....	16
6. Beroepsmogelijkheden.....	17

1. Achtergrond

Op 30 september 2010 heeft het BIPT het initiatief genomen om op basis van het consultatiedocument “het vastleggen van het nummeringsbeleid inzake M2M- communicatie” (zie <http://www.bipt.be/ShowDoc.aspx?objectID=3339&lang=nl>) de markt te bevragen inzake het te voeren nummeringsbeleid voor M2M-toepassingen.

Machine tot machine (afgekort “M2M”) toepassingen zijn toepassingen waarbij apparaten onderling communiceren zonder menselijke tussenkomst. Typische voorbeelden zijn telemetrie, alarmsystemen en het aansturen van processen op afstand. Vanuit de markt is er meer en meer vraag naar M2M-toepassingen die plaatsafhankelijk functioneren en gebruik maken van hoofdzakelijk mobiele netwerken. Dit wordt nog versterkt door het massaal beschikbaar worden van consumentenelektronica zoals e-readers, navigatieapparatuur en fotodisplays die eveneens worden verbonden op netwerken om interactiviteit tot stand te brengen.

Een deel van de M2M-toepassingen wordt gepromoot of zelfs opgelegd door overheidsinterventie zoals e-call, smart metering en mogelijks systemen van kilometerheffing.

Deze kunnen zorgen voor een grootschalige ontplooiing wat impliceert dat waarschijnlijk zeer veel apparaten - die het aantal menselijke gebruikers mogelijk overstijgen - zullen worden verbonden op netwerken en zullen gebruik moeten maken van traditionele telefoonnummers.

Er wordt algemeen erkend dat M2M-toepassingen de belangrijkste drijvende factor zijn voor innovatie op vlak van mobiele datadiensten. Dit is af te leiden uit de antwoorden op de uitgevoerde consultatie en werd eveneens opgenomen als prioriteit in het strategisch plan 2010-2013 van het BIPT.

M2M- toepassingen bieden een enorm belangrijke zakelijke opportuniteit voor de operatoren en de industrie die op maat oplossingen uitwerkt voor klanten. Hierdoor kunnen operatoren investeringen in nieuwe generatie mobiele netwerken optimaler aanwenden terwijl klanten aanzienlijke productiviteitswinsten genereren.

In een eerste voorgelegde consultatiedocument stelde het BIPT vier opties voor op vlak van nummeringbeleid die eventueel kunnen worden gecombineerd.

In optie A worden de nummerreeksen reeds voorzien in het nationale nummerplan voor mobiele communicatie toepassingen, in het bijzonder de reeksen 044X tot en met 049X, eveneens gebruikt voor M2M-communicatie en wordt geen onderscheid gemaakt met spraak- en andere toepassingen.

Ingeval van optie B, nl. een nieuwe nummerreeks, zou men de reeks “40” (als voorbeeld) gevolgd door 11 cijfers, uitsluitend voor M2M-toepassingen kunnen nemen.

In optie C wordt geen beroep meer gedaan op nummers uit het nationale nummerplan maar wel rechtstreeks uit een internationaal nummerplan (onder een internationale globale prefix onder direct beheer van de ITU).

In de vierde en laatste optie (optie D) worden netwerkinterne nummers weerhouden. Deze laatste zijn nummers met enkel en alleen betekenis in het eigen netwerk.

De initiële antwoordtermijn van 22 oktober 2010 werd op vraag van een aantal respondenten verlengd tot 31 oktober 2010. Op 28 februari 2011 werd de synthese (<http://www.bipt.be/ShowDoc.aspx?objectID=3430&lang=nl>) gepubliceerd van de antwoorden.

In het tweede consultatiedocument, met name het voorgelegde ontwerpbesluit met als uiterste antwoordtermijn 18 juli 2011 (<http://bipt.be/ShowDoc.aspx?objectID=3491&lang=nl>) werd naar aanleiding van de eerste sectorraadpleging het Belgische M2M nummeringsplan uitgewerkt (sectie 3) en enkele andere relevante aspecten in verband met M2M voor consultatie voorgelegd (sectie 4).

De synthese van de bijdrage op deze twee consultatie wordt hieronder verwerkt. Het BIPT heeft een schriftelijke reactie ontvangen van Belgacom, KPN Belgium en Mobistar. Zowel Belgacom als KPN Belgium hebben hun reactie als vertrouwelijk aangemerkt terwijl Mobistar haar bijdrage als niet-vertrouwelijk heeft aangemerkt.

Het BIPT heeft de sectorbijdragen geanalyseerd en hieronder verwerkt.

Op basis van het voorgaande wordt in de huidige beslissing het nieuwe nummerplan voor M2M vastgelegd.

2. Analyse M2M-nummering

2.1. Welke optie werd weerhouden?

Het BIPT meent dat er een nood is aan een snelle, neutrale en vooruitziende aanpak op vlak van nummeringsbeleid inzake M2M.

Het BIPT is van mening dat er dringend een regeling dient te komen op vlak van nummering voor M2M-toepassingen. We staan immers aan de vooravond van de ontplooiing van deze diensten en in een aantal andere landen zijn recentelijk initiatieven genomen om deze materie te regelen. Gelet op het internationale karakter van deze toepassingen en als gevolg een bij uitstek internationaal competitieve markt is het belangrijk dat de Belgische operatoren met “gelijke wapens kunnen strijden” door snel en op een flexibele wijze toegang krijgen tot Belgische nummers.

Belangrijk om op te merken is dat - hoewel wordt verwacht dat de meeste toepassingen gebruik zullen maken van mobiele netwerken - het gebruik van vaste netwerken, bijvoorbeeld voor toepassingen waar geen mobiliteit is vereist, niet mag worden uitgesloten. Daarom beoogt het BIPT een regeling die onafhankelijk is van de aard en technologie van het onderliggend netwerk.

Daarnaast is - zoals aangetoond in de consultatie en bevestigd door de respondenten - het uiterst moeilijk om precieze voorspellingen te maken inzake de vereiste nummercapaciteit voor de volgende 10 jaar voor M2M. Het BIPT is van mening dat geen risico's mogen worden genomen en er niet zondermeer mag van worden uitgegaan dat de huidige capaciteit aan mobiele nummers (uit de 4- reeks) volstaat om de groei van zowel de klassieke mobiele toepassingen als M2M op te vangen op lange termijn. Daarom is het raadzaam, nu we aan de start staan van M2M, om te opteren voor een aparte nummerreeks met voldoende nummercapaciteit.

Ook mag niet worden vergeten dat het gebruik van mobiele nummers voor bepaalde toepassingen die geen mobiliteit impliceren, zoals slimme energiemeters, strict genomen - gelet op de definitie van mobiele nummers - niet in overeenstemming is met het koninklijk besluit betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers.

Het BIPT stelt eveneens vast dat in de meeste landen¹ in Europa wordt geopteerd voor een aparte nummerreeks met een langere lengte dan de gewone E.164 telefoonnummers.

Ook wijst de analyse van de antwoorden van de respondenten op de uitgevoerde consultatie uit dat de meerderheid de optie met een nieuwe nummerreeks preferereert.

¹ Dit is het geval voor Denemarken, Noorwegen, Nederland, Spanje, Finland, Luxemburg en Zweden. Duitsland en Frankrijk hebben nog geen beslissing genomen.

Een aparte nummerreeks biedt eveneens de mogelijkheid – indien dit nodig zou zijn en zonder hierop te anticiperen- om op een gemakkelijke wijze M2M-diensten, gelet op hun bijzondere karakteristieken, te onderscheiden van andere diensten, bijvoorbeeld voor regelgevende doeleinden.

Gelet op voorgaande heeft het BIPT optie B, zoals beschreven in het eerste consultatiedocument, in het tweede consultatiedocument onder de vorm van een ontwerpbesluit weerhouden, nl. een nieuwe speciale nummerreeks voor M2M met langere lengte voor M2M, onafhankelijk van het onderliggend netwerk (vast of mobiel) volgens de E.164- norm.

2.2. Juridische aspecten inzake de machtiging tot het vaststellen van een regeling

Indien vanuit het beleid speciale nummerreeksen aangeduid worden voor M2M communicatie impliceert dit een wijziging van het koninklijk besluit van 27 april 2007 betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers.

Artikel 11, §3, eerste en tweede lid, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie voorzien in de mogelijkheid voor het BIPT om, naast zijn principiële bevoegdheid tot het vaststellen of wijzigen van de nationale numerplannen, voor sommige (uit het vaststellen of wijzigen van een nationaal nummerplan) afgeleide aspecten de voorlopige regels vast te leggen in afwachting van een regeling via KB, en dit na voorafgaande machtiging van de Minister:

“§ 3. In afwachting van het vaststellen van de nadere regels door de Koning overeenkomstig § 1, kan het Instituut na voorafgaande machtiging van de minister de voorwaarden vaststellen voor het verkrijgen en uitoefenen van gebruiksrechten voor nummers die toewijsbaar worden ten gevolge van het vaststellen of wijzigen van een nationaal nummerplan.

Deze voorwaarden mogen enkel verband houden met :

1° de aanwijzing van de dienst waarvoor het nummer wordt gebruikt alsook alle vereisten met betrekking tot het verlenen van die dienst;

2° het daadwerkelijk en efficiënt gebruik van toegekende nummers;

3° de naleving van alle relevante internationale overeenkomsten aangaande het gebruik van nummers.”

Daarom heeft het BIPT via een schrijven dd. 10 januari 2011 de heer Minister verzocht om machtiging te willen verlenen aan het BIPT om een alomvattende regeling onder de vorm van een Besluit van het BIPT tot vaststelling (of wijziging)² van een nationaal nummerplan voor M2M communicaties vast te kunnen leggen. Dit ontwerpbesluit is het voorwerp van de consultatie.

De Minister heeft in een brief gedateerd 28 februari 2011 aan het BIPT hiertoe de toestemming gegeven binnen de krachtlijnen opgesomd in punt 2.3 (zie verder).

² Er zal sprake zijn van het vaststellen van een nieuw nationaal nummerplan, indien er na consultatie gekozen wordt voor een dienstidentiteit die niet door het koninklijk besluit is vastgelegd voor een bepaald gebruik, en van de wijziging van een nationaal nummerplan, indien de dienstidentiteit die genomen wordt voor M2M-communicaties geheel of gedeeltelijk overlappend is met een cijfer dat in het KB Nummering gebruikt worden om een andere dienstidentiteit aan te duiden (bv. gebruik van het cijfer '4' als eerste cijfer van de dienstidentiteit voor M2M communicaties).

Overeenkomstig artikel 36, vierde lid, van het KB Nummering van 27 april 2007 kan een dergelijke alomvattende regeling (vaststelling/wijziging nationaal nummerplan, gecombineerd met een regeling van alle aspecten die kunnen vallen onder artikel 11, §3, eerste en tweede lid, van de wet van 13 juni 2005) maar op drie momenten van kracht worden: op 1 februari, 1 juni en 1 oktober van elk jaar. Het definitieve besluit van het BIPT moet ook twee weken vóór één van de voormelde data gepubliceerd zijn op de website van het BIPT (art. 35, vijfde lid, KB Nummering).

2.3. Uitgangspunten regeling

Het BIPT heeft van de Minister toestemming gekregen om binnen het volgend kader een regeling inzake M2M-nummering vast te leggen:

- i. Een dienstidentiteit bestaande uit twee cijfers (AB) gevolgd door 11 cijfers identificeert M2M-toepassingen; welke cijfers voor de dienstidentiteit worden gekozen moet verder het voorwerp uitmaken van een consultatie in het kader van het te nemen Besluit;
- ii. De nummerreeks moet voldoen aan de E.164 standaard;
- iii. De nationale diallingsekwentie is (0)AB XXXXXXXXXXX, waarbij op basis van de uit te voeren consultatie moet worden besloten of de "0" als prefix al dan niet moet worden gevormd;
- iv. De internationale dialling sekwentie is +32 AB XXXXXXXXXXX (maw voldoet aan de 15 cijfers vereiste van E.164)
- v. Nummers worden toegewezen aan operatoren (eventueel ook rechtstreeks aan gebruikers, dit element wordt eveneens opgenomen in consultatie) waarbij aanvragers toewijzingen kunnen bekomen van blokken van 10.000, 100.000 of 1 miljoen nummers, hiertoe zal het BIPT in het Besluit een structuur definiëren;
- vi. Nummers uit de M2M-reeksen moeten uitsluitend voor M2M-toepassingen worden gebruikt;
- vii. Zowel de bestaande geografische, niet-geografische en mobiele nummers die voor M2M worden gebruikt vóór het invoege treden van het Besluit mogen in dienst blijven; na het invoege treden van het Besluit mogen geen andere nummers dan de speciale nummerreeks met dienstidentiteit "AB" worden gebruikt voor M2M-toepassingen;
- viii. Alle andere regels van het KB zoals de o.a. procedure, suballocatie, ... blijven onverminderd van toepassing;
- ix. M2M wordt gedefinieerd als zijnde een communicatietechnologie waar data op een automatische wijze worden getransfereerd tussen apparatuur en toepassingen met geen of weinig menselijke interactie.
- x. De nummerrechten zullen in het KB worden bepaald maar gezien de specificiteit van de toepassingen niet hoger zijn dan deze voor mobiele nummers.

3. Vaststelling van het M2M-nummerplan

3.1. Definitie M2M-diensten

3.1.1. Voorgestelde aanpak

Een M2M-dienst wordt gedefinieerd³ als zijnde een communicatiedienst waarbij data automatisch wordt getransfereerd tussen apparatuur en/of toepassingen met weinig of geen menselijke interventie.

Er kunnen evenwel een aantal twijfelgevallen optreden met bovenstaande definitie. Wat ingeval van gecombineerd gebruik van nummers voor M2M- en “traditionele” toepassingen? Zo kan er een toepassing zijn waar het hoofdgebruik M2M is maar met als optie het maken van een spraakoproep of omgekeerd. In dergelijke gevallen stelt het BIPT voor dat een niet- M2M-nummer mag worden gebruikt. Ook is onduidelijk of “dongles”⁴ verbonden op PC's al dan niet onder deze definitie vallen.

Verder stelt zich de vraag hoe operatoren waarborgen kunnen inbouwen dat SIM- kaarten die verkocht worden via o.a winkels voor “traditionele” toepassingen (zoals spraaktelefonie) niet later op initiatief van de klant zullen worden gebruikt voor M2M? Hoe kan hierop controle worden uitgeoefend?

Tot slot zou het duidelijk moeten zijn dat M2M-nummers voor M2M-toepassingen moeten worden gebruikt onafhankelijk van de onderliggende netwerktechnologie (vast, mobiel of geconvergeerd).

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *“Vraag 1. Bent u van mening dat communicatie via mobiel breedband onder de M2M-definitie moet vallen? Kan u aangeven hoe we de definitie kunnen verbeteren om duidelijkheid te creëren inzake gedeeld gebruik? Wat zijn de controlemaatregelen die operatoren kunnen nemen om te toetsen of nummers wel degelijk conform het nummerplan worden gebruikt door de klanten?”*

3.1.2. Synthese sectorconsultatie

Een operator meent dat communicatie via mobiel breedband niet onder de M2M- definitie mag vallen. Van belang is dat mobiele data tesamen met spraaktelefonie kan worden aangeboden zonder dat hiervoor verschillende SIM- kaarten nodig zijn. Een andere operator vermeldt dat het geen zin heeft om nieuwe nummers (BIPT veronderstelt dat deze operator bedoelt: nieuwe M2M- nummers) voor “hybride” toepassingen te voorzien, nl. klanten moeten kunnen kiezen voor een M2M- toepassing in combinatie met klassieke spraak- en datadiensten op hetzelfde “oude” nummer. Een andere operator merkt op dat er een sterke evolutie plaatsvindt inzake eindgebruikerapparatuur. Auto's, TV's en game consoles worden meer en meer uitgerust met een breedbandverbinding waarbij de typische M2M- platformen uiterst geschikt zijn om deze functionaliteiten gedurende het productieproces te integreren. Deze operator raadt sterk aan om M2M- nummers te gebruiken in plaats van traditionele mobiele nummers voor dit type van toepassingen.

Een operator vermeldt dat het niet mogelijk is om hun systemen te laten controleren of nummers al dan niet conform het nummerplan worden gebruikt. Een andere operator zegt dat het zeer moeilijk is, terwijl de derde andere respondent argumenteert dat het risico op misbruik zeer laag is. Immers M2M SIM-karten worden in gespecialiseerde vorm aangemaakt, wat

³ Deze definitie is gebaseerd op het ECC rapport 153: “Numbering and Addressing in Machine-to-Machine (M2M) Communications” van 10 december 2010 (<http://www.erodocdb.dk/doks/doccategoryECC.aspx?doccatid=4>).

⁴ Een dongle is een klein stukje hardware dat aangesloten wordt op de USB poort van een PC. Via dongles kunnen gebruikers bijvoorbeeld toegang verkrijgen tot mobiel breedband Internet.

impliceert dat het uiterst moeilijk is om SIM-kaarten te gebruiken voor andere toestellen dan waarvoor ze initieel werden aangemaakt. Verder is het efficiënt om via de contractuele voorwaarden die tussen de operator en klant worden afgesloten te zorgen dat toegewezen nummers niet worden misbruikt.

Een operator deelt de mening van het BIPT dat het niet eenvoudig is om M2M-toepassingen te definiëren en is van mening dat de in het consultatiedocument opgenomen definitie van M2M redelijk goed is, waarbij ook een alternatief wordt gesuggereerd. In elk geval moet volgens deze respondent worden verduidelijkt dat in de definitie ook H2M ("human to machine") en M2H ("machine to human") is inbegrepen. De twee andere respondenten vinden de definitie te vaag.

Een respondent betwijfelt dat de nieuwe M2M-nummers in dezelfde mate en zonder meer ook kunnen worden gebruikt in het vaste netwerk. Daar zijn mogelijke toepassingen die mogelijk volgens een te strikte definitie zouden moeten migreren naar een nieuwe nummerreeks.

3.1.3. Analyse commentaren en conclusie

Het is onmogelijk om een definitie te maken die volledig sluitend is, omdat niemand kan voorspellen hoe de markt in de volgende jaren zal evolueren. Een te strikte definitie zou ongewenste effecten kunnen veroorzaken. Daarom beslist het BIPT om de voorgestelde definitie, nl.

"Een M2M-dienst wordt gedefinieerd⁵ als zijnde een communicatiedienst waarbij data automatisch wordt getransfereerd tussen apparatuur en/of toepassingen met weinig of geen menselijke interventie."

te behouden met volgende aanvullingen:

"Ingeval van gecombineerd gebruik, nl. een gebruik waarbij naast de M2M-toepassing ook andere toepassingen (bijvoorbeeld spraak) gebruik maken van éénzelfde nummer is er geen verplichting om een M2M-nummer te gebruiken en mag een geografisch nummer (vast netwerk) of mobiel nummer worden gebruikt. De "andere toepassingen" moeten wel beantwoorden aan een realiteit en niet louter worden toegevoegd met als doel om het gebruik van M2M-nummers te omzeilen".

Concreet betekent dit dat als een klant reeds beschikt over een mobiel nummer voor spraaktelefonie en op hetzelfde mobiel nummer een breedbandinternettoegang wenst te activeren (of terzelfdetijd spraaktelefonie en breedband neemt) dit kan, gebruik makend van hetzelfde mobiele nummer. Eveneens is toegelaten dat in een dergelijk geval wordt geopteerd voor een nieuw M2M-nummer, maar niet voor een nieuw mobiel nummer. Deze aanpak heeft als voordeel dat de impact voor de klant wordt geminimaliseerd, waarbij er geen extra druk wordt gelegd op de bestaande voorraad aan mobiele nummers.

H2M- en M2H- toepassingen - in zoverre ze voldoen aan de bepalingen van de opgegeven definitie - moeten eveneens gebruik maken van M2M-nummers.

Het BIPT beslist verder dat M2M-nummers ook voor M2M-toepassingen op het vaste netwerk moeten worden gebruikt. In toepassing van de definitie is het zo dat bijvoorbeeld alarminstallaties, die een geografisch nummer gebruiken voor spraaktelefonie samen met het alarm, dit geografisch nummer verder kunnen blijven gebruiken.

Het BIPT is eveneens van mening dat in de praktijk door de gehanteerde business modellen de kans op misbruik beperkt is. Om dit verder te minimaliseren dienen de operatoren in hun

⁵ Deze definitie is gebaseerd op het ECC rapport 153: "Numbering and Addressing in Machine-to-Machine (M2M) Communications" van 10 december 2010 (<http://www.erdocdb.dk/doks/doccategoryECC.aspx?doccatid=4>).

contractuele voorwaarden met hun klanten op te nemen dat de door de operatoren toegewezen nummers moeten worden gebruikt conform het nummerplan.

3.2. Keuze dienstidentiteit

3.2.1. Voorgestelde aanpak

Er zijn in het Belgische nummerplan nog maar een beperkt aantal dienstidentiteiten⁶ vrij beschikbaar. In een volgende tabel wordt hiervan een overzicht gegeven met een aantal beschouwingen:

Dienstidentiteit	Beschouwingen
17 en 18	Aangewezen om beschikbaar te houden als mogelijke oplossing voor mogelijke nummertekorten in de geografische nummerzones die starten met "1"
40 en 41	Aangewezen om beschikbaar te houden als mogelijke oplossing voor mogelijke nummertekorten in de geografische nummerzone Luik of voor mobiele nummers
44 en 45	Nodig om groei in mobiele diensten op te vangen
62 en 66	Aangewezen om beschikbaar te houden als mogelijke oplossing voor mogelijke nummertekorten in de geografische nummerzones die starten met "6"
72, 73, 74, 75 en 77	72 (en eventueel 73) dienen absoluut beschikbaar te worden gehouden als optie om het tekort aan nummers in de zone Charleroi op te vangen; De andere nummerreeksen (74,75 en 77) zouden voor M2M kunnen worden gebruikt
91, 94, 95, 96 en 99	Aangewezen om 91 (en eventueel 94) beschikbaar te houden als mogelijke oplossing voor mogelijke nummertekorten in de geografische nummerzone Gent; De andere nummerreeksen (95, 96 en 99) zouden voor M2M kunnen worden gebruikt

Daarnaast zijn er nog een aantal dienstidentiteiten nl. 88 en 98 die door Belgacom historisch werden gebruikt voor VPN-toepassingen.

Gelet op de voorziene nummerlengte (zie verder), ziet het BIPT geen reden om meer dan één dienstidentiteit te weerhouden voor M2M-diensten.

Uit bovenstaande analyse komt naar voren dat volgende dienstidentiteiten hiervoor kandidaat zijn: 74, 75, 77, 95, 96 en 99. De dienstidentiteiten die starten met een "9" worden geassocieerd met betaalnummers terwijl deze die starten met "7" een diffuser imago hebben.

Wellicht is op het eerste gezicht - gezien de historiek - de dienstidentiteit 77 moeilijker te hergebruiken voor nummers die moeten worden gevormd door de eindgebruiker. Gelet op het feit dat deze nummers verborgen zijn voor het publiek, maakt dit echter niets uit voor M2M. Hieruit volgt dat als men de dienstidentiteit 77 gebruikt voor M2M, dit de minste impact heeft op mogelijk toekomstige behoeften op vlak van nummers voor nieuwe en bestaande diensten.

Echter in artikel 84 van het Koninklijk besluit betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers zijn

⁶ Volgens het Koninklijk besluit betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers is een dienstidentiteit het eerste gedeelte van het nummer dat in het nummerplan wordt gebruikt voor de identificatie van een groep van gelijkaardige diensten.

voor de dienstidentiteiten 77 en 9 in §2 5° jaarlijkse rechten voorzien waarvan het BIPT van mening is dat deze te hoog zijn voor M2M.

Na analyse van bovenvermelde overwegingen en ondanks de vaststelling dat vanuit beleidsoogpunt de dienstidentiteit 77 de meest optimale keuze is, suggereerde het BIPT in het tweede consultatiedocument om de dienstidentiteit 74 voor M2M te voorzien om te voldoen aan het criterium x.⁷ van punt 2.3 (zie hierboven). De dienstidentiteit 75 is gebruiksvriendelijker dan de dienstidentiteit 74 en kan derhalve efficiënter dan de dienstidentiteit 74 worden gebruikt voor toepassingen te gebruiken door mensen.

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *“Vraag 2. Bent u het eens met bovenstaande analyse? Met welke andere elementen moet het BIPT nog rekening houden? Wat is voor u de meest geschikte dienstidentiteit voor M2M- toepassingen? Volstaat 1 dienstidentiteit of moet men verder kunnen differentiëren?”*

3.2.2. Synthese sectorconsultatie

Een operator is het volledig eens met analyse van het BIPT en betreurt dat de reeks “77” niet kan worden hergebruikt omwille van “te hoge” nummeringsrechten. Twee operatoren suggereren om het aspect nummerrechten aan te passen in het KB Nummering en toch de reeks “77” te gebruiken. Een operator merkt op dat in het slechtste geval de prijs dan tijdelijk hoger zou zijn in afwachting van de aanpassing van het KB Nummering.

Een operator geeft aan dat een verdere differentiatie gebaseerd op dienstencategorieën eerder negatief zou zijn omdat de aard van M2M- diensten bijzonder snel evolueert. Bovendien volstaat één dienstidentiteit omdat hiermee genoeg nummers worden gecreëerd.

3.2.3. Analyse commentaren en conclusie

Gelet op de voorkeur van de meerderheid van de operatoren en de gekozen implementatietermijn, beslist het BIPT om toch de meest optimale dienstidentiteit vanuit beleidsoogpunt voor M2M- toepassingen, namelijk 77 te weerhouden.

Het BIPT zal van de voorziene herziening van het KB Nummering gebruik maken om de jaarlijkse rechten (deze gaan in van zodra nummers toegewezen zijn) voor dit soort toepassingen te verlagen.

Verdere aspecten qua implementatietermijn en overgangperiode worden hieronder in punt 3.6 behandeld.

3.3. Nummerlengte

3.3.1. Voorgestelde aanpak

Gezien de nummers door machines worden gevormd is gebruiksvriendelijkheid op zich geen criterium, zodat best direct een zo groot mogelijke voorraad aan nummers wordt gecreëerd. Het BIPT is van mening dat de M2M-nummerreeks wel moet voldoen aan de E.164 aanbeveling, zodat deze nummers wereldwijd aankiesbaar en bruikbaar zijn. Eén van de vereisten van E.164 is dat een internationaal nummer nooit langer mag zijn dan 15 cijfers. Indien men het maximum aantal nummers wil creëren in het Belgische nummerplan moet men de M2M-dienstidentiteit laten volgen door 11 cijfers. Hiermee worden 100 miljard nummers gecreëerd. Uit de uitgevoerde consultatie van 30 september 2010 is niet gebleken dat operatoren hiervoor significante aanpassingen moeten maken aan hun operationele en IT- systemen. Ook is uit

⁷ Volgens criterium x zullen de nummerrechten in het KB worden bepaald maar gezien de specificiteit van de toepassingen niet hoger zijn dan deze voor mobiele nummers.

benchmarking (zie hierboven) gebleken dat in andere landen die met vergelijkbare technologieën werken dit geen probleem stelt voor de operatoren.

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *“Vraag 3. Bent u het eens met de analyse dat voor M2M-toepassingen gebruik wordt gemaakt van de maximaal mogelijke lengte van een E.164 nummer? Wat zijn voor- en nadelen van dergelijke aanpak?”*

3.3.2. Synthese sectorconsultatie

Alle respondenten zijn het eens met het BIPT dat voor de maximaal mogelijke lengte van een E.164 nummer moet worden gekozen.

De operatoren verwijzen allen naar implementatiemoeilijkheden, die niet zozeer op het niveau van het netwerk zitten maar wel in de IT/support systemen om dergelijke nummers te implementeren. Als bijkomend probleem ziet men de tijdsduur vereist om de nummers te implementeren in de netwerken van de roamende partners in het buitenland.

Een onderneming vraagt dat het BIPT internationale initiatieven neemt samen met de regelgevende instanties in het buitenland om een dergelijk proces te faciliteren.

Twee operatoren vragen een implementatietermijn/transitieperiode van 1 jaar, een andere van 18 maanden(zie hieronder).

3.3.3. Analyse commentaren en conclusie

Vermits alle respondenten het eens zijn met de analyse van het BIPT wordt beslist om de M2M-dienstidentiteit te laten volgen door 11 cijfers. Hiermee worden 100 miljard E. 164 nummers gecreëerd.

3.4. Nummerstructuur

3.4.1. Voorgestelde aanpak

In het kader van de eerste sectorconsultatie heeft een operator opgemerkt dat het mogelijk interessant zou zijn om een substructuur in het M2M-nummerplan in te bouwen waarbij operatoren de keuze krijgen om verschillende grootten van nummerblokken te reserveren.

De volgende substructuur (in nationaal formaat) zou kunnen worden gedefinieerd:

- PQ 1BCD EFGHIJK (1.000 blokken van 10 miljoen nummers),
- PQ 2BCDE FGHIJK (10.000 blokken van 1 miljoen nummers),
- PQ 3BCDEF GHIJK (100.000 blokken van 100.000 nummers),
- PQ ABCDEFGHIJK (met A verschillend van 1, 2 en 3 wordt voorlopig opzij gezet als reserve).

Aanvragers zouden dan de keuze hebben om 1 of meerdere blokken van verschillende grootten aan te vragen.

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *“Vraag 4. Wenst u een dergelijke structuur in te bouwen? Waarom niet of wel? Wat zijn mogelijke varianten en en/of alternatieven? Hoe ziet de ideale nummerstructuur voor M2M-diensten eruit?”*

3.4.2. Synthese sectorconsultatie

Een operator is voorstander van het inbouwen van structuur in het M2M- nummerplan omdat het meer flexibiliteit biedt zodat beter kan worden ingespeeld op de diversiteit aan M2M-toepassingen, terwijl een andere operator argumenteert dat dit onnodige technische

complicaties met zich kan meebrengen (vb. deze operator verwijst hiervoor naar hoe “*Mobile Global Titles*” worden geïmplementeerd).

3.4.3. Analyse commentaren en conclusie

Het BIPT vindt dat er geen overtuigende argumenten worden gegeven om een substructuur in het nummerplan in te bouwen en is van oordeel dat dit de complexiteit onnodig zal verhogen zonder reële toegevoegde waarde te creëren.

Daarom wordt beslist om geen substructuur in te bouwen en nummerblokken te reserveren/toe te wijzen van 1 Miljoen nummers. Gelet op de maximale lengte van de nummers die werd weerhouden wordt een voorraad van 10.000 beschikbare blokken gegenereerd.

3.5. Dialling aspecten

3.5.1. Voorgestelde aanpak

De dialling sekwentie voor internationale oproepen is van de vorm: +32PQ ABCDEFGHIJK. Voor nationale oproepen zijn er twee opties ofwel met de “dialling prefix” 0 ofwel zonder. Het BIPT heeft hier geen specifieke voorkeur.

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *“Vraag 5. Wat is uw specifieke voorkeur inzake dialling aspecten? Kan u dit motiveren?”*

3.5.2. Synthese sectorconsultatie

Alle drie de respondenten hebben de voorkeur om de nationale “dialling prefix” 0 te gebruiken voor nationale oproepen. Dit betekent dat de dialling sekwentie voor nationale oproepen 0PQ ABCDE FGHIJK en voor internationale oproepen +32 PQ ABCDE FGHIJK is.

Een operator vermeldt dat een dergelijke keuze ook aangewezen is om ten aanzien van de nooddiensten misdialing en verwarring uit te sluiten (vb. ingeval ze moeten terugbellen naar een M2M-apparaat).

3.5.3. Analyse commentaren en conclusie

Gelet op de unanimiteit van de antwoorden en het feit dat het BIPT hieromtrent geen specifieke voorkeur heeft, wordt beslist om het M2M- dialling plan te aligneren met de dialling regels die momenteel worden toegepast in het nummerplan. Dit betekent dat de dialling sekwentie voor nationale oproepen 077 ABCDE FGHIJK en voor internationale oproepen +32 77 ABCDE FGHIJK is.

3.6. Overgangsmaatregelen

3.6.1. Voorgestelde aanpak

Vanaf het in voege treden van onderhavig besluit op 1 oktober 2011 mogen geen andere nummers dan de nummers uit de weerhouden M2M-reeks meer worden gebruikt voor M2M-toepassingen. Alle nummers die in gebruik zijn genomen vóór deze datum voor M2M-toepassingen, mogen in gebruik blijven tot uiterlijk 1 oktober 2021. Een overgangperiode van 10 jaar, is gelet op de levenscyclus van dergelijke toepassingen voldoende lang om de bestaande M2M-toepassingen die gebruik maken van traditionele nummers (vast en of mobiel) op een goedkope wijze uit te fazeren. Deze uitfazering is nodig teneinde de nodige consistentie in het nummerplan te bereiken.

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *Vraag 6. Heeft u verdere beschouwingen bij de overgangsregeling?*

3.6.2. Synthese sectorconsultatie

De respondenten zijn van mening dat voldoende tijd moet worden voorzien voor operatoren om de nieuwe nummers in te voeren. Operationele systemen moeten worden aangepast en roaming partners in het buitenland moeten eveneens deze nummers mogelijk maken. Twee operatoren vragen dat het gebruik van de speciale nummerreeks zou worden verplicht vanaf 1 oktober 2012, terwijl een andere een overgangsperiode van 18 maanden vraagt.

Inzake het uitfazerings van nummers die voor het van kracht worden van de nieuwe regeling worden gebruikt voor M2M-toepassingen die voldoen aan de hierboven gehanteerde definitie is het volgens een respondent eerder aangewezen om een indicatieve uitfazeringsdatum op te geven dewelke enkele jaren voordien kan worden bevestigd in plaats van nu reeds een datum voorop te stellen. Het veranderen van nummers is volgens deze onderneming mogelijk economisch inefficiënt of zelfs materieel onmogelijk.

3.6.3. Analyse commentaren en conclusie

In de eerste consultatie van 7 september 2010 m.b.t. het vastleggen van het nummeringsbeleid inzake M2M- communicatie werd door het BIPT uitdrukkelijk geschreven dat door de invoering van een nieuwe nummerreeks met langere lengte “het niet uit te sluiten is dat operationele en IT- systemen van (sommige) operatoren moeten worden aangepast” (citaat). Geen van de respondenten heeft in het kader van deze eerste consultatie uitdrukkelijk opgemerkt dat dit een significant probleem zou zijn. Nu in het kader van de tweede consultatie wordt wel uitdrukkelijk gevraagd om een lange overgangstermijn te voorzien om de operationele overgang mogelijk te maken.

Het BIPT begrijpt dat de implementatie in de netwerken van de buitenlandse partners in het kader van roaming tijd vergt (dit is eveneens het geval wanneer buitenlandse operatoren hier hun nummers implementeren) en zal internationaal initiatieven nemen, in samenspraak met buitenlandse regelgevende instanties, om dit proces beter te stroomlijnen. Daarom is een zekere overgangsperiode om de nieuwe nummerreeks verplicht te maken aangewezen. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat niet alle M2M- toepassingen (internationale) mobiliteit vergen.

Anderzijds is het zo dat, als deze overgangsperiode te lang is, het gevaar bestaat dat veel mobiele nummers voor M2M- toepassingen in gebruik zullen worden genomen of dat zelfs bewust hierop wordt geanticipeerd. Gezien de resterende beschikbare voorraad aan mobiele nummers (zie eerste consultatie) moet hier omzichtig mee worden omgeprongen.

Rekening houdend met voorgaande afwegingen, beslist het BIPT dat het M2M- nummerplan in voege treedt op 1 oktober 2012, wat een overgangsperiode van 12 maanden impliceert. Dit moet voldoende zijn om de interne systemen aan te passen en de buitenlandse partners op de hoogte te brengen.

Om misbruiken te vermijden zal het BIPT geen bijkomende mobiele nummerreeksen reserveren voor operatoren, indien zou blijken dat bijkomende capaciteit vereist is omdat, in deze overgangsperiode die ingaat op datum van publicatie van onderhavig besluit, massaal mobiele nummers werden aangewend voor M2M- toepassingen.

Inzake het uitfazerings van nummers, die voor het van kracht worden van de nieuwe regeling (dus vanaf 1 oktober 2012), worden gebruikt voor M2M-toepassingen, die voldoen aan de hierboven gehanteerde definitie, blijft het BIPT bij haar initieel standpunt om hiervoor een overgangsperiode te voorzien van 10 jaar. Dit biedt het voordeel van de voorspelbaarheid en

duidelijkheid en indien er overtuigende argumenten zijn kan een dergelijke periode steeds worden herzien. Het BIPT meent dat een overgangperiode van 10 jaar voldoende lang is en veel marge inbouwt in relatie met de levenscyclys van M2M-toepassingen.

4. Aanpak van andere elementen in verband met M2M

4.1. Voorgestelde aanpak

4.1.1. Toewijzingsaspecten

Alle regels en bepalingen van het koninklijk besluit van 27 april 2007 betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers, waarvan binnen het kader van artikel 11, §3, eerste en tweede lid, van de Wet en de door de Minister verleende machtiging niet werd afgeweken, blijven onverminderd van toepassing.

Dit impliceert, overeenkomstig artikel 4 van het KB nummering, dat enkel operatoren van elektronische-communicatienetwerken of van elektronische-communicatiediensten aanvragen tot reservering van M2M-nummerblokken kunnen indienen.

In afwijking hiervan zou men kunnen overwegen om nummerblokken direct aan (grote) gebruikers toe te wijzen. Dit vergt een aanpassing aan artikel 4, 2°, van het KB Nummering. Hierdoor zou het veranderen van ondersteunende operator voor de gebruiker van M2M-nummers aanzienlijk vergemakkelijkt kunnen worden.

4.1.2. Aanvraag- en toewijzingsprocedure

Het BIPT ziet geen redenen om voor dit type toepassingen een afwijking van de artikelen 10 tot en met artikel 20 van het koninklijk besluit betreffende het beheer van de nationale nummeringsruimte en de toekenning en intrekking van gebruiksrechten voor nummers voor te stellen.

4.1.3. Nummerrechten

Overeenkomstig de artikelen 29 en 30 van de wet van 13 juni 2005, moeten respectievelijk de administratieve bijdragen opgelegd aan operatoren en de heffingen gekoppeld aan de uitoefening van gebruiksrechten, bepaald worden door een koninklijk besluit. Het is dan ook niet mogelijk om in onderhavig besluit de nummerrechten te bepalen voor reservatie en gebruik van M2M-nummers (in het KB Nummering respectievelijk de dossierkosten en de jaarlijkse rechten voor de toewijzing van nummercapaciteit genoemd; zie artikel 84, §1 en §2, van het KB nummering).

Het BIPT denkt dat het billijk zou zijn om qua dossierkost hetzelfde aan te rekenen als voor de reservatie van een mobiel nummerblok. Voor de jaarlijkse rechten, gelet op de grote voorraad aan nummers, wordt gedacht aan substantieel lagere tarieven dan deze die worden aangerekend voor mobiele nummers.

4.1.4. Nummeroverdraagbaarheid

Artikel 30 paragraaf 1 van de herziene Universeledienstrichtlijn heeft het toepassingsveld van nummeroverdraagbaarheid verbreed naar alle nummers uit het nationale telefoonnummerplan. Sommigen zullen argumenteren dat nummeroverdraagbaarheid minder (of niet) relevant is voor M2M-toepassingen in vergelijking met bijvoorbeeld spraaktelefoon toepassingen. Zo

worden ingeval van mobiele communicatie SIM-kaarten ingebed in de M2M-apparatuur en is het dikwijks duur en tijdrovend om deze SIM-kaarten te verwisselen om over te schakelen naar een nieuwe operator⁸, aangezien dit moet gebeuren met menselijke tussenkomst. Dit kan mogelijk in sommige gevallen waar zijn, maar doet geen afbreuk aan de verplichting dat alle nummers uit het nationale telefoonnummerplan overdraagbaar moeten zijn volgens de modaliteiten opgesomd in artikel 30 van de Universele Dienstenrichtlijn. Bovendien wordt gewerkt aan nieuwe technologieën zoals soft-SIM waarbij bij verandering van operator de SIM-kaart niet meer fysisch dient te worden gewijzigd.

4.2. Synthese sectorconsultatie

Aan de sector werd derhalve de volgende vraag voorgelegd: *“Vraag 7. Bent u het eens dat qua procedure en toewijzingsbeleid de bestaande principes opgenomen in het KB Nummering worden gevolgd met uitzondering van de hierboven voorgestelde wijzigingen? Waarom wel of niet? Wat zijn eventuele alternatieven? Moeten M2M- (grote) gebruikers ook nummers rechtstreeks kunnen aanvragen? Heeft u verdere beschouwingen bij de manier waarop de nummerrechten zullen worden aangepakt?”*

Een partij is geen voorstander van een rechtstreekse toewijzing aan gebruikers omdat de impact hiervan onduidelijk is. Een andere operator denkt dat de waarde hiervan zeer beperkt is omdat de rechtstreekse toewijzing onzekerheid creëert inzake regelgevende, technische en commerciële verplichtingen m.b.t. interoperabiliteit, interconnectie en internationale roaming.

Een operator schrijft dat het te vroeg is om een definitieve beslissing te nemen inzake nummeroverdraagbaarheid. De operator verwacht verschillende evoluties inzake SIM-technologie en mogelijk komt er een oplossing op niveau van SIM-kaarten in combinatie met herallocatie van nummerblokken toegekend aan klanten.

Volgens een andere operator zijn er toepassingen die voordeel kunnen hebben van nummeroverdraagbaarheid, terwijl dit niet het geval is voor andere toepassingen. Ze suggereren om 2 reeksen M2M-nummers te definiëren met als differentiator de al dan niet overdraagbaarheid van de nummers. Dit biedt de operatoren de mogelijkheid om hieruit een keuze te maken.

Deze operator merkt op dat als de Belgische regelgever zou verplichten dat M2M- nummers uit het Belgische nummerplan overdraagbaar moeten zijn, dit Belgische operatoren in een concurrentieel nadelige positie zou plaatsen in de internationale markt omdat andere operatoren drempels kunnen inbouwen om te vermijden dat hun klanten overstappen naar een andere operator.

Tot slot is men akkoord met de opmerking van het BIPT inzake de nummerrechten.

4.3. Analyse commentaren en conclusie

De verplichtingen inzake nummeroverdraagbaarheid zijn opgenomen in artikel 30.4 van de Universele Dienstenrichtlijn wat impliceert dat de regels overal in de Europese Unie dezelfde moeten zijn, zodat “oneerlijke concurrentie” zoals door sommige operatoren aangehaald als argument om deze verplichting niet in te voeren uitgesloten is.

Zoals eerder opgemerkt kan het BIPT in het kader van dit besluit hierover geen beslissing nemen, maar zal het dit onderwerp aan kaarten met buitenlandse regulatoren teneinde een goed

⁸ Denk bijvoorbeeld aan M2M-apparatuur verbonden in machines, wagens, industriële apparatuur, ... die zich potentieel om het even waar op onze aarde kunnen bevinden.

doordachte en voor de markt en gebruikers goede oplossing met respect van de bepalingen in de Universele Dienstenrichtlijn te weerhouden.

De al dan niet rechtstreekse toewijzing aan (grote) gebruikers moet verder worden bestudeerd, maar het BIPT neemt nota dat dit mogelijks samenhangt met de beslissingen die worden genomen inzake nummeroverdraagbaarheid.

5. Besluit

Op basis van het voorgaande besluit het BIPT voor M2M- toepassingen:

1. een nieuwe E. 164 nummerreeks te introduceren met als dienstidentiteit 77 gevolgd door 11 cijfers;
2. dat voor nationale oproepen steeds de nationale prefix 0 moet worden gevormd voor het M2M-nummer (Dit betekent dat de dialling formaat voor nationale oproepen 077 ABCDE FGHIJK is en voor internationale oproepen het dialling formaat+32 77 ABCDE FGHIJK is);
3. dat nummerv capaciteit wordt toegewezen in minimale granulariteit van 1 Miljoen nummers;
4. dat deze nummers reserveerbaar zijn vanaf 1 oktober 2011;
5. dat vanaf 1 oktober 2012 enkel en alleen nog volgens de modaliteiten opgenomen in punt 3.1 tot en met 3.6 M2M- nummers worden gebruikt voor M2M-toepassingen die vanaf 1 oktober 2012 worden aangeboden aan gebruikers;
6. dat onder M2M wordt verstaan: een communicatiedienst waarbij data automatisch wordt getransfereerd tussen apparatuur en/of toepassingen met weinig of geen menselijke interventie. Ingeval van gecombineerd gebruik, nl. een gebruik waarbij naast de M2M-toepassing ook andere toepassingen (bijvoorbeeld spraak) gebruik maken van éénzelfde nummer is er geen verplichting om een M2M-nummer te gebruiken en mag een geografisch nummer (vast netwerk) of mobiel nummer worden gebruikt.
7. Voor nummers in dienst genomen vóór 1 oktober 2012 en die voldoen aan de M2M-definitie wordt een uitfazeringsperiode voorzien die eindigt op 1 oktober 2022. Vanaf deze datum moeten alle toepassingen die beantwoorden aan de in vorig punt opgenomen definitie gebruik maken van de in punt 1 voorziene nummers.

6. Beroepsmogelijkheden

Overeenkomstig de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector hebt u de mogelijkheid om beroep in te stellen bij het hof van beroep van Brussel, Poelaertplein 1, B-1000 Brussel. Het beroep wordt, op straffe van nietigheid die ambtshalve wordt uitgesproken, ingesteld door middel van een ondertekend verzoekschrift dat wordt ingediend ter griffie van het hof van beroep van Brussel binnen een termijn van zestig dagen na de kennisgeving van het besluit of bij gebreke aan een kennisgeving, na de publicatie van het besluit of bij gebreke aan een publicatie, na de kennisname van het besluit.

Het verzoekschrift wordt ingediend op de griffie van het gerecht in hoger beroep in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn. Het verzoekschrift bevat op straffe van nietigheid de vermeldingen van artikel 2, § 2, van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.

Axel Desmedt
Lid van de Raad

Charles Cuvelliez
Lid van de Raad

Catherine Rutten
Lid van de Raad

Luc Hindryckx
Voorzitter van de Raad